

MUZEUL DE ARTĂ VIZUALĂ GALAȚI

ȘTEFAN IACOBESCU

Coperta 1: **Haiku I**, acvaforte, 70/62 cm

Coperta 2: **Autoportret**, acvaforte, acvatinta, 74/70 cm

ȘTEFAN IACOBESCU

S-a născut la 2 aprilie 1937

Studii: Facultatea de Arte Plastice I.P. București

Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România (UAPR)

Expune din 1967 pictură, gravură, desen, la numeroase expoziții, în București și provincie, la toate saloanele municipale și naționale de grafică și gravură. Participă la toate expozițiile anuale și programatice la Galeria Podul a Atelierului de Gravură al UAP, la diferite tabere de creație și simpozioane de artă.

Decedat la 22 mai 2001.

Expoziții personale: 1973- Galeria Apollo, București; 1975- Galeria Amfora, București; 1979- Kunst Hausle, Singen, Germania; 1981, 1997- Galeria Simeza, București; 1999- Muzeul Literaturii Române.

Expoziții de grup: Galeriile: Ateneu, 1969; Apollo, 1971; Amfora, 1973; Orizont, 1973; Galeria nouă, 1975; Căminul Artei, 1988; Podul, 1990; Orizont, Simeza, 1992; Galla, 1992; Podul, 1993; Dominus, 1994; Podul, 1995; Muzeul de Artă Românească Contemporană Galați; Palatul Mogoșoaia, 1995; Dalles, 1996; Simeza, 1997; Apollo, 1993, 1999; Eforie, 1999; Podul, 2000.

Expoziții de grup în străinătate:

Praga, Budapesta, 1971; Berlin, 1973; Havana, Berlin, Herida, Baleare, 1974; Sevilla, Gironde, Toledo, Lisabona, 1975; Stockholm, Saragossa, Navara, 1976; Rostock, Rotterdam, Dortmund, Budapesta, 1977; Bruxelles, 1978; București, Banska Bistrica, 1979; Angola, Zambia, Tanzania, Guinea, Congo, Mozambic, 1980; Praga, Bratislava, Haga, 1984; Buenos Aires, Moscova, Rostok, Berlin, Londra, Praga, Bratislava, 1985; Vancouver, 1986; Belgrad, Stockholm, 1988; Mexico City, Columbia, Bologna, 1989; Paris, 1990; Beratz Hausen, 1991; Paris, Wingfield, Honolulu, 1992; Strasbourg, 1993; Canet de Mar, Seul, 1994; Gironde, Taide, Canet de Mar, Bages, 1995; Chișinău, 1996, 1997, 1998, 1999; Seul, 2000.

Expoziții internaționale de desen și gravură:

Joan Miro International Drawing Competition Barcelona, 1973, 1974, 1975, 1979, 1980, 1985; International Biennial "The Sports in Fine Arts", Madrid, 1973, Toledo, 1975; Intergraph- Berlin, 1976, 1982, 1984; European Engraving Biennial Mulhouse, 1976, 1984; Biennial International Engraving Epinal, 1977, 1983; International Quadriennial "Small Graphic Forms", Banska Bistrica, 1977, 1981, 1989; Contemporary Arts Triennial, New Delhi, 1982; International Engraving Biennial- Berlin, Krakow, 1984; International Drawing Exhibition, Rijeka, 1980; "Landes Bank Art Prize" International Exhibition, Stuttgart, 1981; International Engraving Biennial- Varna, 1985, 1989, 1991, 1993; International Exhibition of Mini Art- Bell Gallery, Toronto, 1988- 1992; International Engraving Exhibition- Kanagawa, 1989, 1990, 1992, 1995; Mini Print International Exhibition Cadaques, Barcelona, 1989- 2000; Small Engraves Triennial- Chamaliers, 1991; International Biennial of Humour- Gabrovo, 1989; Engraving Biennial- Miskolc, 1991; Mini Print International Exhibition- Juniper Gallery, Napa Art Centre, California, 1991, 1992, 1993; "Erotica", Arkad Galleries, Budapesta; International Drawing Triennial- Wroclav, 1992; International Graphic Biennial- Maastricht, 1993; International Graphic Exhibition- Taejon, 1993; Mini Print International Exhibition-

Belgrad, 1992, 1994; III International Engraving Biennial Bharat Bhavan, Bhopal, 1995, 1997; "Iosif Iser" Engraving Biennial- Ploiesti, 1995, 1997, 1999; International Triennial of Graphic Art Bittola, 1997; Tokio International Mini Print Triennial, 1995, 1997, 1999; International Triennial of Graphic Art, Bittola, 1997; Tokio International Mini Print Triennial, 1995, 1998; Felicien Rops International Engraving Competition, Namur, 1998; The 3-rd Malaysia International Contemporary Prints, Kuala Lumpur, 1999; The First International Print Biennial Qing Dao, China.

Premii și distincții:

Premiul pentru conținut (Anerkennungspreis des Inhalts) acordat de Landes Bank, Stuttgart, 81

Premiul II pentru litografie la concursul Memorialul Constantin Găvenea, Tulcea, 93.

Premiul I la concursul Ex Libris Nicolae Densușianu, București, 1996.

Mentiune III la concursul Ex Libris Mihai Eminescu, Bacău, 2000.

Premiul II la Salonul Annual Bucureștean, Secțiunea Apa, 2000.

Lucrări în muzee, în colecții particulare din țară și străinătate: Grecia, Italia, Suedia, Marea Britanie, Danemarca, Olanda, Belgia, Spania, Franța, Canada, Elveția, Japonia, SUA, Germania, India, Malaezia, China.

După dispariția artistului: Expoziția de gravură "Podul", Salonul de Artă București, Căminul Artei, 2001; Salonul Național de Artă "Romexpo", București, expoziția de gravură "Podul", Biblioteca Centrală Universitară, 2001.

ILUSTRĂȚIE LA POEZIILE TATIANEI RADULESCU
litografie, 50/36 cm

ȘTEFAN IACOBESCU

Generoasa donație, făcută de doamna Anca Nicoleta Șerban Muzeului de Artă Vizuală din Galați, cuprinde 123 de lucrări ale fratelui ei, Ștefan Iacobescu, una dintre personalitățile reprezentative pentru școala de gravură românească contemporană. Ea se adaugă astfel unor alte donații importante din punct de vedere valoric și cantitativ, care îmbogățesc patrimoniul instituției (să amintim doar trei dintre ele, donația “Georgeta Arămescu”, donația “Idel Ianchelevici” donația “Roth-Ionescu”) întregind peisajul creației românești din secolul XX.

În expozițiile de grafică organizate de muzeu de-a lungul timpului, mai ample ca întindere, sau în expunerile de bază, lucrările lui Ștefan Iacobescu au figurat în permanență, dar expoziția actuală, constituită dintr-o selecție a lucrărilor donate, dă o imagine mai amplă, mai complexă, a creației graficianului.

Ștefan Iacobescu a lăsat o operă bogată, atât din punctul de vedere al tehnicilor abordate (diferite tehnici ale gravurii, desen, pictură) cât și al tematicii, al conexiunilor cu literatura, poezia sau al trimerilor filozofice, dar în special o operă împlinită din perspectiva demersului plastic, a laturii experimentale practicate.

Cei care l-au cunoscut evocă personalitatea “unui artist tăcut” (Ileana Ploscaru Panait), interiorizat, modest, dedicat explorării imaginii, adâncit în prelucrarea atentă, exigentă a mesajului plastic.

Parcurgând doar donația primită de muzeu ne reține atenția varietatea tematică a lucrărilor dar și excelența abordării celor mai diverse tehnici ale gravurii. În modul de concepție a lucrărilor trimerile la istoria artei pot fi adesea descifrate ca făcând parte organic din țesătura reprezentării vizuale, care nu-și pierde totuși modernitatea (“Haiku”, “Pescarul”, “Portret”, “Zburătoare”, etc...). Capacitatea artistului de a crea semne plastice cu valoare emblematică arată o forță creatoare, imaginativă excepțională, controlată, integrată, putem spune, unei discipline a rigorii execuției imaginii pe placa de gravură, caracteristică operei lui Ștefan Iacobescu. Există un admirabil amestec de sensibilitate, rațiune și o profundă stăpânire a subtilităților execuției care dau lucrărilor lui Ștefan Iacobescu acel echilibru, acea armonie specifică mesajului de trăire umană transpus în reperate, în legitatea operei de artă.

Este surprinzătoare varietatea soluțiilor expresive oferite de lucrările artistului pentru a vizualiza diferite concepte, idei, simboluri. Căpătând aspectul sintetic, laconic al unui semn, ele sunt transpuse adesea în forme clare, geometrizate, fără să-și piardă însă din sensibilitatea plastică datorită unei subtile prelucrări a suprafeței compoziționale (“Delta”, “Căpița”, “Dimineață sonoră”, “Vântul și stuful”). Alteori atmosfera este cea care predomină în aceste evocări de peisaje, sau locuri cu valoare emblematică, iar hașurile fine, vibrațiile, modulările suprafeței creează acel ambient poetic, propriu lucrărilor lui Ștefan Iacobescu.

Figurile umane se integrează unor ansambluri cu semnificații istorice, de legendă (“Mitologice”), sau devin ele însele imagini cu o încărcătură culturală, conținute de configurații expresive, dinamice (“Dans”, “Desen colorat”) sau transpuse în imagini cu nuanță lirică (“Două siluete”, “Fata Morgana”, “Figură în peisaj”). Există mereu în operele lui Ștefan Iacobescu acea transfigurare a obiectului, a motivului căruia artistul îi descifrează noi și neașteptate conotații puse în valoare de un limbaj plastic elaborat, plin de inventivitate.

Expoziția dedicată lui Ștefan Iacobescu aduce în atenția publicului un segment semnificativ din colecția de grafică a Muzeului de Artă Vizuală și pune în valoare opera unui creator de referință pentru arta românească contemporană.

Mariana Tomozei Cocoș

Extrase din presă despre Ștefan Iacobescu

Andrei Pleșu: *Expozițiile de la „Apollo” și „Orizont” în România Literară nr. 24 din 1973 (extras)*

„Iacobescu este un foarte inteligent organizator al imaginii, un bun regizor al efectelor de lumină și umbră (Topologie sentimentală) și un scenograf ale cărui schițe trimit, uneori, cu gândul către inegalabilul Piranesi (Șantier). Pe scurt, avem de-a face cu un tehnician rafinat, abil mai cu seamă în registrul unei aplicații miniaturale (Duminică sportivă). Avem, pe de altă parte, sentimentul că unele din lucrările sale ar avea mult de câștigat de la o tratare mai puțin economicoasă din punct de vedere spațial, mai larg desfășurată la suprafață, eliberată de timiditatea proporțiilor reduse în care persistă...”

Constantin Prut: *Sala “APOLLO” * Eugen Tăutu * Ștefan Iacobescu * Toros Gabor în: Contemporanul, vineri 20 iulie 1973 (extras)*

„Regăsim în compozițiile sale plăcerea jocului, a populării suprafeței albe a hârtiei - de fapt câmpuri în care acționează imaginația sa - cu vehiculii unor ipotetice deplasări în spațiu - avioane sau o faună mitologică mobilă. Levitația, ruperea continuă a inerției, îl menține într-o permanentă veghe (Casa zburătorului, Mașina de hazard, Zburător, Învățatul zborului). Dar nu numai motivele indică această idee de zbor, de neliniște închisă în obiectele-acțiune ci și desenul dur, accentuat, spărgând întinderea uniformă și neutră a hârtiei. În mod programat, autorul atribuie desenului o funcție sonoră (Caligrame sonore, Peisaj sonor etc.), urmărind să redea atmosfera unor secvențe diferite (Șantier la mare, Tipologie sentimentală, Reportaj pe șantier).”

Dan Grigorescu: *Cronică plastică..Ipostaze ale tradiției realiste: în România Liberă, 30 mai 1981 (extras)*

„... Ștefan Iacobescu (Galeria Simeza) e un grafician a cărui imagine simbolică, redusă adesea la emblemă, e susținută de o foarte solidă cunoaștere a tehnicii gravurii. Iacobescu dă un sens de viață, de creștere acestor imagini stilizate până ce ajung să cuprindă esențele. O viziune intelectuală care nu amenință să devină prea rece, pentru că o învăluie în permanență căldura culorilor care vin din universul unei naturi mereu fremătătoare...”

Veronica Marinescu: *Ștefan Iacobescu. Rigoarea și lirismul interferențelor în Curierul Național, sâmbătă 9 august 1997 (extras)*

„Atras de muzica clasică, de științele exacte, de literatură și poezie Ștefan Iacobescu “experimentează arta corespondențelor”, a sincretismului sistemelor de semne. Lucrează cu o imensă plăcere, fără obsesia modelor, folosind tehnici variate cu răbdare și minuție de alchimist. Compozițiile sale, proclamând visul descoperitorului de sensuri noi ale lumii umane și ale lumii obiectelor, ale mișcării sensibile în spațiu - dansul-sunt foarte rafinate și elaborate puneri în scenă, respectând secțiunea de aur.”

Ileana Ploscaru Panait: *Ștefan Iacobescu - un artist tăcut. Emisiune Radio România Cultural, 1 aprilie 2002 (extras)*

“Cu prea puțină lumină de prim plan, Ștefan Iacobescu a știut să-și ghideze drumul în artă printre subiecte de mulți catalogate ca fiind anonime, de studiu pur și simplu, fără a fi marcat, aparent, de gălăgioase “concepte” mimate.

Racordat la arta europeană, interesat de nou și de experiment, în cel mai adevărat sens al cuvântului, artistul nu a transformat aceasta într-o formă fără fond ci, a încercat să găsească noutatea și progresul în perfecționarea tehnicilor de lucru.

Gravor prin excelență, aria sa tehnică a vizat preponderent mai ales litografia, gravura pe metal, desenul colorat, laviul de tușuri colorate sau acuarela.

Încă de la debutul său, pe la mijlocul anilor '60, Ștefan Iacobescu s-a făcut remarcat prin filiația sa spre un abstracționism al figurativului, care s-a îmbinat fericit cu tendința de stilizare și arhaism a artei românești.

O bună alăturare, dacă e să ne gândim la predispoziția sa studioasă, spre acele epoci din istoria artelor, în care, respectul pentru perspectivă, știința compoziției, rigoarea tehnicii reprezintă mai mult decât o simplă schițare de intenții.

Rămân în memoria noastră acele compoziții cu perspectivă plonjată, cu un unghi de vedere fix de la care planul de fugă rămâne perfect perpendicular sau de la care, dimpotrivă, se torsionează în vertij. Explicite trimiteri spre recuperarea unei imagini, compoziții în care chiar figura umană este redusă esențial în structuralitatea ei la o prezență în care simbolistica este exploatată la maximum.”

Tatiana Rădulescu: *În orizontul gravurii colorate, mai 2003, pentru vernisajul Expoziției Retrospective de la Tulcea (extras)*

“Pentru toți cei care l-au cunoscut, Ștefan Iacobescu (1937 - 2001) a rămas omul vocației artistice împinse până la jertfa de sine, gravorul împătimit de uneltele rafinatului meșteșug, profesorul de desen fascinat de misterul creativității la vârsta inocentă.

Atelierul Podul - loc mitologic al Bucureștiului artistic - i-a reținut gesturile întemeietoare de semne întipărite atât în porozitatea hârtiei chinezești cât și în protocolul ireproșabil al prieteniei oferite cu abnegație, eleganță sufletească și discreție.

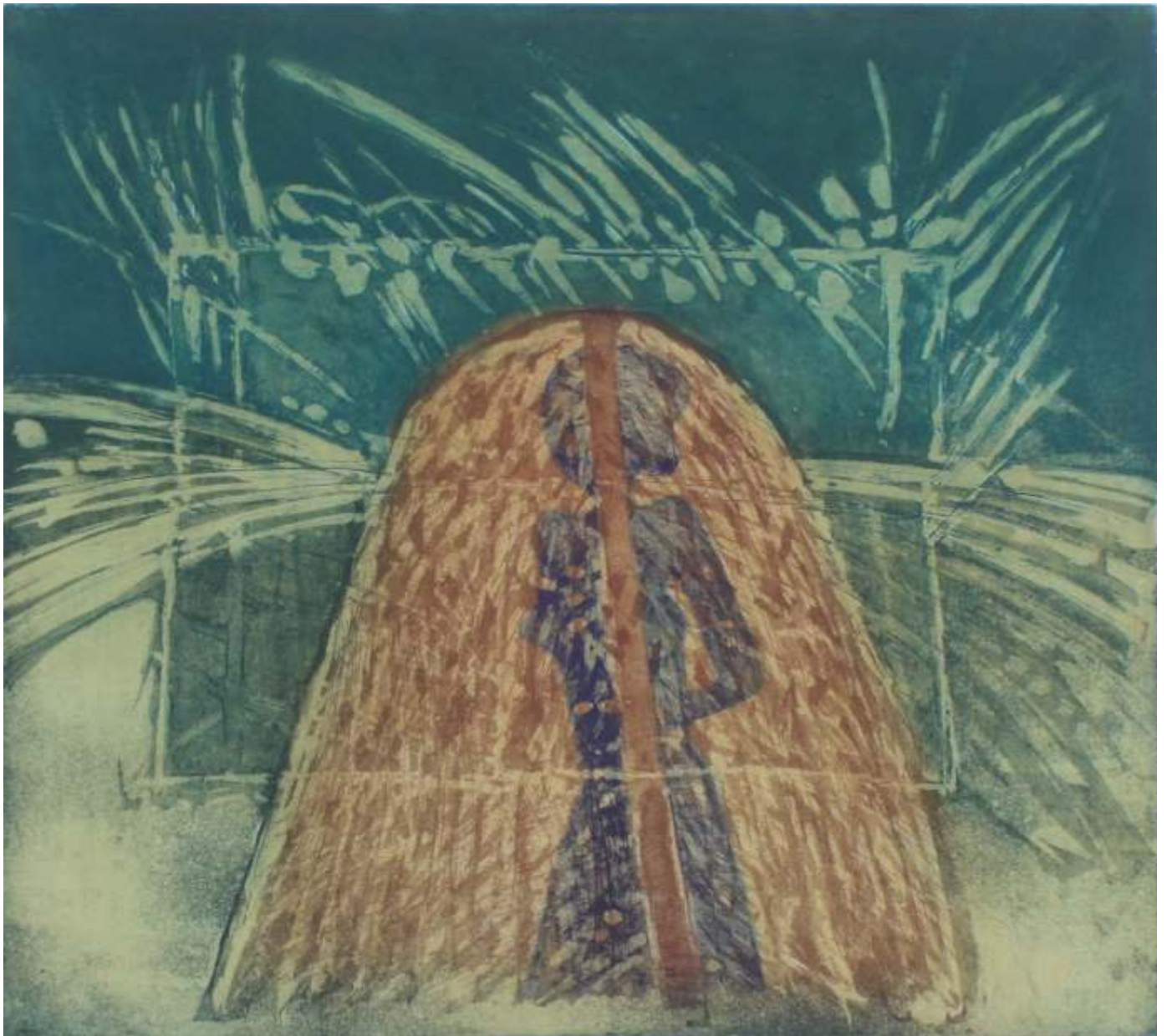
Blând, în virtutea unei candori păstrate dincolo de ani și vârste, intuitiv și iubitor al nuanței la orice nivel al comunicării, elocvent până și în tăcere, accente sau frânturi de frază, Ștefan Iacobescu a transgresat, în arta gravurii colorate căreia i s-a consacrat, un stil inconfundabil de a trăi onest, la adăpost de orice compromisuri sau legături conjuncturale, fiecare act al său fiind mărturia unei distincții înnăscute.”

EXERCIȚII DE PORTRET
tehnică mixtă, 50/55 cm

BUNAVESTIRE
litografie, 46/65 cm

CĂPIȚA
acvaforte, 66/65 cm

CINA PESCARULUI
acvaforte, acvatinta, 68/90 cm.

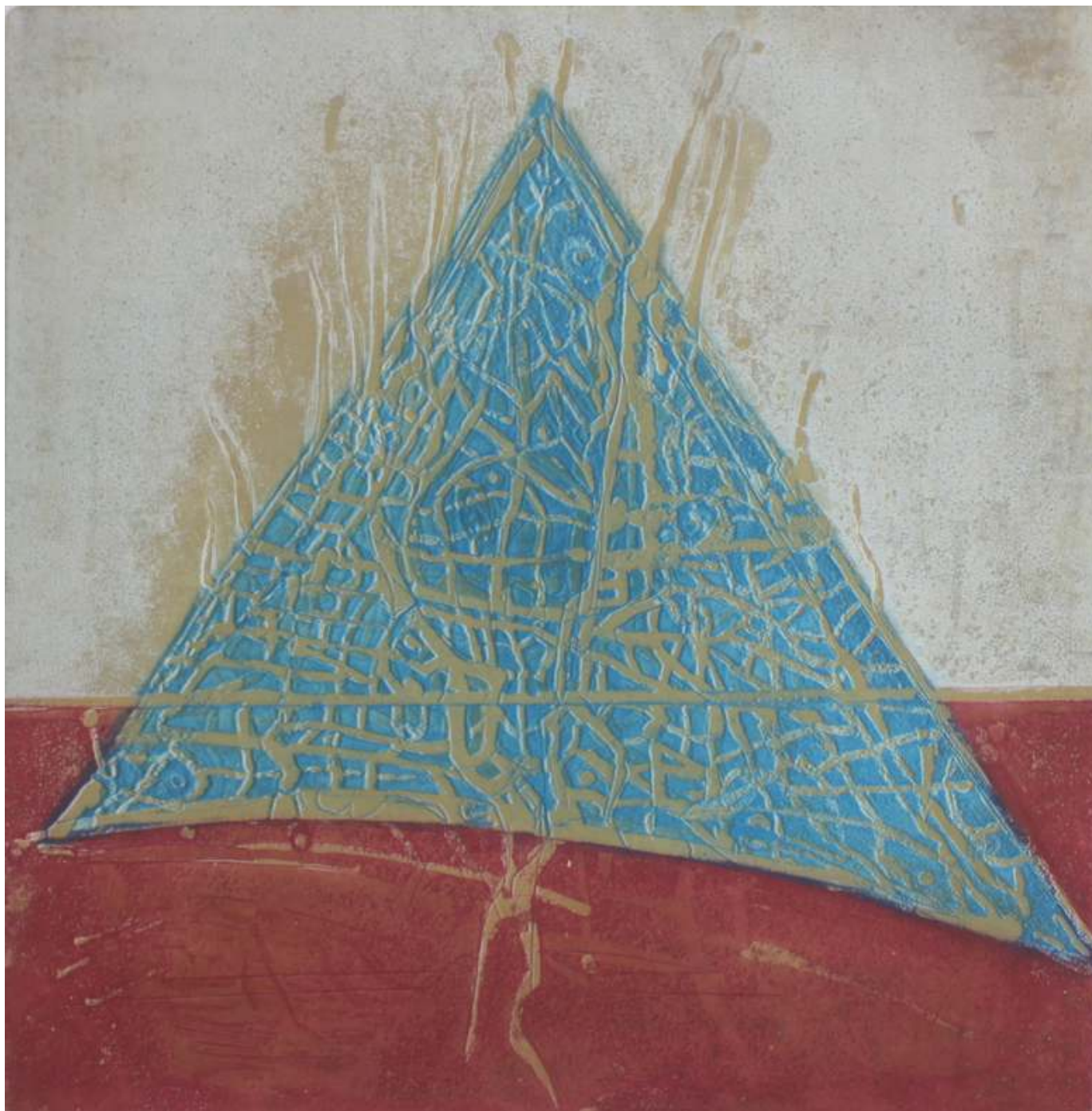
COMPOZIȚIE ÎN VERDE
acvaforte, acvatinta, 64/46,5 cm

DANS
litografie, 45,5/64 cm.

DELTA CU ROZ
acvaforte, acvatinta, 71,5/65 cm.

DELTA II
acvaforte, 70/62 cm.

DESEN COLORAT
tehnică mixtă, 99/64 cm.

DESEN COLORAT I
tehnică mixtă, 100/65 cm.

DIMINEAȚĂ SONORĂ
acvaforte, 62/74 cm

DOUĂ SILUETE
acvaforte, acvatinta, 70/100 cm

PEISAJ DE TOAMNĂ
acvaforte, acvatinta, 70/100 cm

ZBURĂTOARE
acvaforte, 70/63 cm

ZBURĂTOR
acvaforte, acvatinta, 65/51 cm

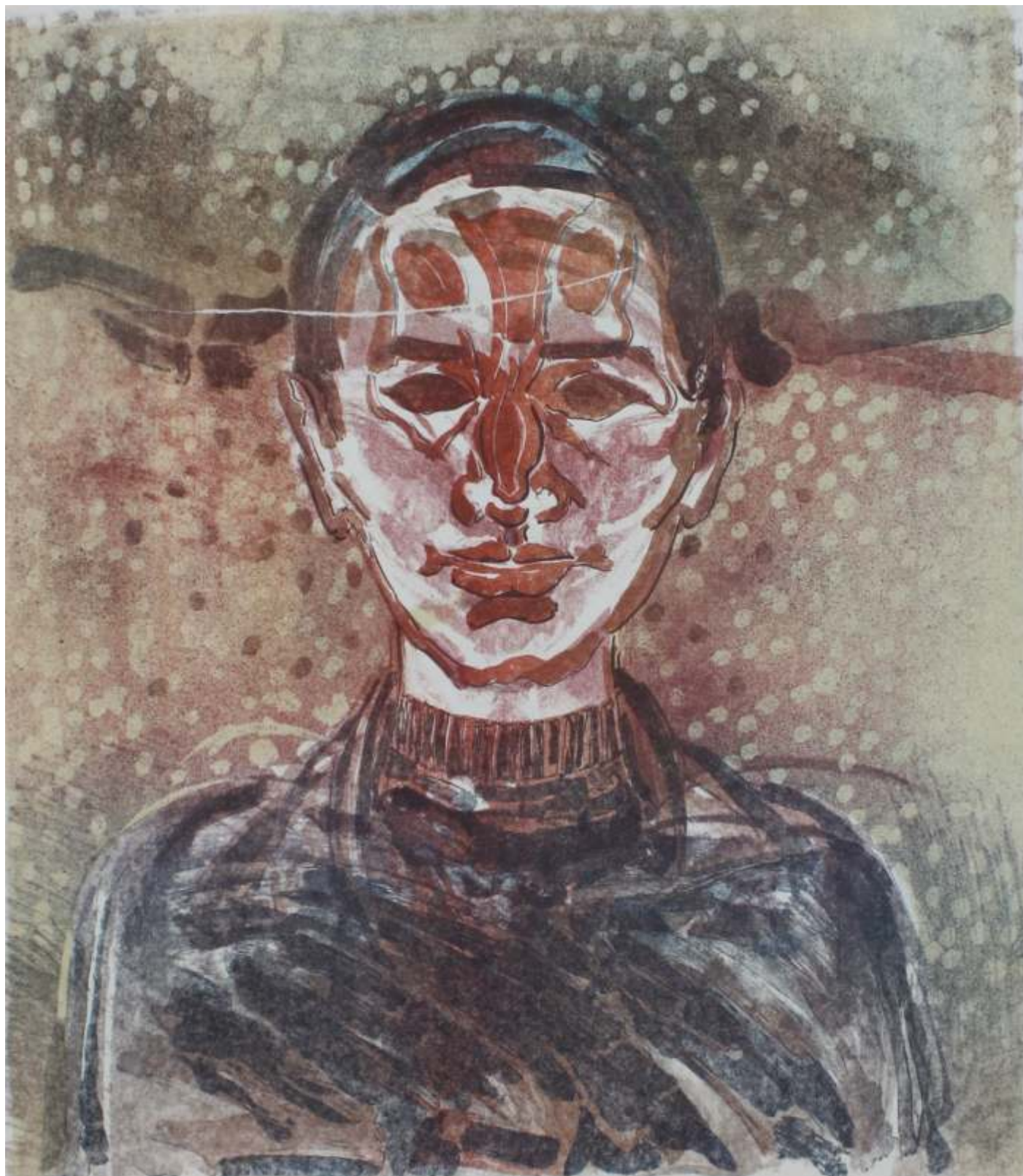
VÂNTUL ȘI STUFUL
acvaforte, 92/68 cm

Organizarea expoziției și concepția catalogului:
Mariana Tomozei Cocoș

Tehnoredactare computerizată:
Eduard Wischegg

Manager:
Dan Basarab Nanu

2015